

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýľovou, Ph.D ve věci

žalobce: **R. S.**
st. příslušnost: X

zast. advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2022, č. j. X (dále též jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo rozhodnuto, že opakovaná žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 25 písm. i) téhož zákona.

II. Související skutkové okolnosti a napadené rozhodnutí

2. Žalobce přicestoval do ČR v březnu 2019. Koncem května téhož roku požádal o mezinárodní ochranu. Jako důvod své žádosti uvedl, že v Kyrgyzstánu měl známého, pro kterého začal pracovat. Jednalo se o dopravní společnost DEP MINTRAS. Žalobce dělal nákupčího ve skladu, měl tři podřízené. Nakupoval kbelíky, lopaty, uniformy atd. V polovině prosince 2018 žalobce sledoval televizní zprávy, ve kterých se objevilo hlášení policie o pátrání po jeho šéfovi. Měl se dopustit úplatkářství a podvodu v souvislosti se stavebními zakázkami.
3. Policie si žalobce předvolala k výsledku. Řekli mu, že je zapsán jako partner uvedené společnosti, a proto nese v dané věci spoluodpovědnost. Protože nemohou najít jeho šéfa, zaměřují se na žalobce coby partnera společnosti. Žalobce nevěděl, že je partnerem, myslel si, že je pouze zaměstnancem. Policie žalobce opakovaně předvolávala k výsledku. Vznegli vůči němu i obvinění. Chtějí, aby zaplatil pokutu ve výši jedné miliardy KGS, jinak půjde do vězení. Když jej předvolali počtvrté, žalobce se rozhodl ze země utéct. Podle žalobce policii nelze vysvětlit, že on sám je také obětí podvodu a partnerem společnosti ve skutečnosti nebyl. Policie je podle něj zkorumpovaná a pouze hledá obětího beránka. Na prokuraturu ani nikoho jiného se obracet nezkusil. Žalobce nemá peníze na zaplacení pokuty a nechce jít do vězení. Obává se, že v případě návratu do vlasti by v něm skončil.
4. Rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 1. 2020 bylo rozhodnuto o neudělení mezinárodní ochrany žalobci. Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 19. 1. 2022, č. j. 34 Az 7/2020-70.
5. Dne 28. 3. 2022 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, v níž uváděl stejné důvody jako v předchozím řízení. Žalovaný shromáždil následující informace o zemi původu žalobce: Informace MZV ČR ze dne 21. 2. 2022 – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí; Informace OAMP ze dne 15. 7. 2022 – Kyrgyzstán – Bezpečnostní a politická situace v zemi.
6. Při seznámení žalobce s podklady pro rozhodnutí žalobce doplnil, že jeho sousedem je bývalý prezident Kyrgyzstánu Almazbek Atambayev a úřadující prezident Sadyr Žaparov utlačuje okolí bývalého prezidenta, který je nyní uvězněn. Utlačováni jsou i jeho sousedé. Úředníci, kteří pracovali za vlády Atambayeva, jsou propouštěni a omezováni na osobní svobodě. Lidé z okresu, kde Atambayev bydlel, jsou sledováni. Úřadující prezident a jeho lidé se snaží dostat je do vězení. Na dotaz, jak k tomuto závěru žalobce došel, odpověděl, že všichni jeho příbuzní pracují jako státní úředníci a byli nedávno propuštěni nebo stíháni. K dotazu upřesnil, že se jedná o vzdálené příbuzné. Žalobce se bojí uvěznění, neboť ta hrozba se týká celého okresu jeho klanu. Ke své rodinné situaci žalobce uvedl, že jeho maminka je doma a že kromě maminky nikoho nemá.

7. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že pokud žalobce poukazoval na zájem současného režimu o všechny osoby z blízkého okolí bývalého prezidenta Atambayeve, žalobce s touto osobou nespojuje žádná reálná vazba. Žalobce svoji žádost nepodložil žádnými novými relevantními informacemi či důkazy, které by dokládaly změnu situace žalobce a nutnost opětovného meritorního posouzení jeho žádosti. Žalobce nepracoval ve státním aparátu Almazbeka Atambayeve, který nadto svůj úřad přestal vykonávat již v roce 2017. Na základě žalobcem uvedených skutečností se nelze domnívat, že by se mohl stát terčem jednání státní moci jím popisovaným. Žalobce sám ve státní administrativě nepracoval. Pokud žalobce odkazoval na důvody uvedené již ve své první žádosti (problémy v souvislosti se zpronevěrou peněz ze strany ředitele společnosti, pro kterou pracoval), v tomto ohledu se neobjevily nové skutečnosti svědčící o hrozbě pronásledování či vážné újmy, jež nebyly předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím řízení.
8. Žalovaný dále uvedl, že na základě shromážděných informací nedošlo v zemi původu žalobce od doby, kdy byla jeho předchozí žádost meritorně posuzována, k žádné relevantní závažné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Za takovou změnu nelze bez dalšího vyhodnotit ani změnu v prezidentském úřadě v roce 2021. Žalovaný proto neshledal důvody pro opakované posouzení žádosti žalobce o mezinárodní ochranu.

III. Obsah žaloby

9. Žalobce namítl, že žalovaný v rozporu s § 3 správního řádu nedostatečně zjistil skutkový stav věci. Nekomparoval totiž výpovědi žalobce v obou žádostech a nezaobíral se nově uvedenými skutečnostmi. Žalobce argumentoval zapojením své rodiny do činnosti bývalého prezidenta a s tím souvisejícím dopadem na jeho osobu. K tomu žalobce odkázal na požadavky odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, jak byly shrnuty v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 17/2007-66, a dodal, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, co si žalovaný myslí o důvodech obav žalobce.
10. Žalobce z uvedených důvodů navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný s výtkami žalobce nesouhlasí. Dostatečně zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce v průběhu správního řízení uvedl, opatřil si potřebné podklady a objektivní informace pro rozhodnutí. Žalobcem uváděný motiv pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. jeho obava z trestního stíhání ve vlasti za zpronevěru peněz ze strany ředitele podniku v němž pracoval, je totožný s důvody, které uváděl v průběhu řízení o své první žádosti.
12. K údajným novým skutečnostem uvedené žalobcem až při seznámení s podklady pro rozhodnutí dne 31. 8. 2022 žalovaný uvedl, že jsou pouze spekulativní a nenasedají na dějovou linii, kterou žalobce přednesl v průběhu správního řízení. Žalobce nijak neprokázal vazby mezi svou osobou a osobou bývalého prezidenta Atambayeve. Žalobce není politicky aktivní, nebyl ani součástí administrativního aparátu bývalého prezidenta, který již není v úřadu od roku 2017. Žalovaný nespatořoval žádnou logickou návaznost nových tvrzení na dříve prezentovaný příběh. Nově přednesené skutečnosti nemají žádnou

azylovou relevanci. Změnu v prezidentském úřadě, kterého se ujal počátkem roku 2021 Sadyr Žaparov, nelze bez dalšího vyhodnotit jako změnu, pro kterou by bylo nutno žádost žalobce znovu meritorně posoudit. Žalobce se o politiku nezajímal. Pracoval v soukromém sektoru, nikoliv ve státním aparátu. Neuvedl žádný relevantní a logický důvod, proč by měl po třech letech od odchodu ze země čelit nepřiměřenému zájmu či tlaku současné státní moci.

V. Posouzení věci krajským soudem

13. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; „s. ř. s.“), ve lhůtě podle § 32 odst. 1 zákona o azylu. O žalobě soud rozhodl bez jednání, neboť pro to byly splněny zákonem stanovené podmínky (§ 51 s. ř. s.).
14. Žaloba není důvodná.
15. V posuzované věci byl aplikován § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, podle něhož je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1 téhož zákona.
16. Podle § 11a zákona o azylu se otázka přípustnosti opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany odvíjí od toho, zda cizinec uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a zároveň svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
17. Ve věci není sporu o tom, že žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Tou se podle § 2 odst. 1 písm. f) zákona o udělení azylu rozumí *žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou před nabytím právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany nebo kdykoli po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany*. Ze správního spisu vyplývá, že o první žádosti žalobce ze dne 26. 5. 2019 bylo rozhodnuto dne 31. 1. 2020 a toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 14. 2. 2020.
18. V rámci řízení o opakované žádosti je úlohou žalovaného zkoumat, zda se objevily závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65). Jak vyplývá z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96), odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany proto musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti. Dále je žalovaný povinen posoudit, že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017-38).
19. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že je z požadovaných hledisek odůvodněno dostatečně. Žalovaný se zabýval všemi tvrzenými důvody žalobce

pro podání nové (opakované) žádosti a ty porovnal s důvody uvedenými při podání žádosti první. Zabýval se též bezpečnostní situací v zemi původu žalobce a zkoumal, zda v tomto ohledu nedošlo ke změnám. Pro tyto účely si obstaral aktuální informace o zemi původu žalobce (Kyrgyzstán – Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi. Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav červenec 2022; Kyrgyzstán – Informace MZV ČR ze dne 21. 2. 2022, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti), které porovnal s informacemi, jež byly aktuální v době podání první žádosti žalobce. Veškeré relevantní podklady pro vydání rozhodnutí o první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu jsou součástí správního spisu.

20. Žalobce nad rámec důvodů, které uvedl v řízení o první žádosti (tj. že je obviněn pro úplatkářství a podvod), v rámci řízení o opakované žádosti poukázal na to, že jeho sousedem byl bývalý prezident Kyrgyzstánu Almazbek Atambayev a nový úřadující prezident utlačuje okolí bývalého prezidenta, včetně sousedů, kteří jsou sledováni a uvěznováni. Příbuzní žalobce, kteří pracovali jako státní úředníci, byli podle žalobce propuštěni (z práce) či stíháni.
21. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí všechny žalobcem nově uváděné důvody reflektoval a na podkladě aktualizovaných informací o zemi původu žalobce se s nimi vypořádal. Klíčovým závěrem žalovaného, s nímž se soud ztotožnil, je absence dostatečně relevantní vazby žalobce na bývalého prezidenta Atambayeva, jež by mohla odůvodňovat jeho obavy z možných represí aparátu současného prezidenta. Žalobce se v minulosti nijak politicky neangažoval, kromě bydliště ve stejném okrese žalobce neměl s bývalým prezidentem Atambayevem, který přestal vykonávat svůj úřad již v roce 2017, cokoli společného. Jak uvedl žalovaný, žalobce pracoval v soukromé společnosti, obavy z postihu osob, které dříve pracovaly v aparátu bývalého prezidenta, se jej tedy netýkají; obavy žalobce tak nejsou založeny na důvodech, z nichž by bylo možné usuzovat na riziko pronásledování či vážné újmy.
22. Není pravdou, že by žalobce ve správním řízení argumentoval zapojením své rodiny do činnosti bývalého prezidenta, jak uváděl v žalobě. Žalobce pouze uvedl, že byl sousedem bývalého prezidenta a že všichni jeho příbuzní pracují jako státní úředníci a byli nedávno propuštěni nebo dokonce stíháni. K doplňujícímu dotazu v rámci pohovoru však žalobce sám upřesnil, že se nejednalo o příbuzné (jedinou blízkou příbuznou je jeho matka, která v zemi původu žije bez potíží), jeho obavy z uvěznění z důvodu příbuzenských vazeb jsou tak liché. Tvzení, že žalobce obýval stejnou část města jako bývalý prezident, a že právě tento důvod by měl zakládat jeho potenciální pronásledování či vážnou újmu, je natolik vágní a bez opory ve shromážděných informacích o zemi původu, že ani podle soudu neodůvodňuje potřebu opakovaného meritorního posouzení žádosti žalobce o mezinárodní ochranu.
23. Nelze přisvědčit argumentaci žalobce, že by z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývalo, co si žalovaný myslí o důvodech obav žalobce, resp. že by žalovaný důvody opakované žádosti s první žádostí nekomparoval (ostatně v tomto ohledu již žalobní argumentace jakkoli rozvedena není). Žalovaný jasně uvedl, že na základě potíží jiných osob bez vztahu k osobě žalobce, byť by se mohlo jednat o osoby z okruhu jeho známých či širší rodiny, se nelze na základě žalobcem uváděných skutečností domnívat, že by se žalobce měl stát terčem negativního jednání státní moci. S touto úvahou a závěrem se soud ztotožňuje, žalobce v tomto ohledu neunesl břemeno tvrzení. Jakkoli tedy v zemi původu

žalobce došlo od doby podání jeho první žádosti ke změně v osobě úřadujícího prezidenta, ve vztahu k osobě žalobce se s ohledem na realie jeho dosavadního života nejedná o novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.

24. Vzhledem k tomu, že byly splněny podmínky pro aplikaci institutu nepřípustnosti žádosti o mezinárodní ochranu ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, žalovaný postupoval v souladu se zákonem, pokud řízení zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

V. Závěr a náklady řízení

25. Žalobní námitky nejsou důvodné a nebyly shledány ani jiné důvody, pro které by měl soud napadené rozhodnutí zrušit. Proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 23. března 2023

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v.r.
samosoudkyně